

Ting til Tider vilde have noget mindre Stof, fordi Restancerne ere saa store i det andet Ting, hvor man i det hele arbejder langsommere, hvorimod man her i Tinget gør Sagerne færddig. Der har i den højt-ærede Konsejlspræsidents Udtalelser i Dag saa vel som i det ærede 9de kongevalgte Medlems (Steffensens) Bemærkninger været ligesom et Suk over, at Finanslovsforlaget kommer saa sent her til Tinget ogsaa i Aar. Jeg er vel ikke i Tvivl om, at dersom Grundloven f. Ets. bød, at Finanslovsforlaget skulde forelægges først i dette Ting, vilde man hurtigere gøre sig færddig her, end man er i Stand til i det andet Ting. Og jeg skal ogsaa erkende, at som Regel gælder det her — der er jo ingen Regel uden Undtagelse, og vi have ogsaa Undtagelser her i Tinget — at Forslagene gøres færddige. Men naar det er saa, at der synes at være en noget hurtigere Arbejdsmaade i dette Ting, er det vel til Dels foranlediget ved, at Tinget er mindre talrigt end det andet Ting, men først og fremmest turde ogsaa Grunden være den, at der er bedre Overensstemmelse mellem Ministeriet og dette Ting. Dersom der var lige saa god Overensstemmelse til Stede mellem Ministeriet og det andet Ting, som mellem Ministeriet og Landstinget, saa antager jeg ogsaa, at Arbejdet vilde gaa noget raskere fra Haanden i Folketinget. Dette Ting ved jo, at de Forslag, der ubarbejdes, ere i Grundforstaelse med dets egne Ansuelser. Det vilde ogsaa være Tilfældet med Finanslovsforlaget, saa naar det blev først forhandlet her, tvivler jeg ikke om, at det af disse Grunde vilde gaa meget hurtigere fra Haanden. Smidlertid erkender jo det ærede 9de kongevalgte Medlem, at man dog i Aar har bestræbt sig for at saa Finanslovsforlaget herop i nogenlunde rimelig Tid. Han nævnedes selv, hvad der kunde tale til Grund for, at det ikke kom endnu tidligere, saa det behøver jeg ikke at dvæle ved. Jeg skal desforuden anføre, at Ministeriet er jo ikke sparsomt med at stille Vædringer til Finanslovsforlaget. Jeg badler det ikke derfor, det kan maasse være nødvendigt, men det giver ogsaa Anledning til, at Forhandlingerne om Forlaget trække i Langdrag. Jeg skal saaledes oplyse, at der til 2den Behandling var stillet 270 Vædringsforslag og til 3dje Behandling ikke mindre end 398, i alt 668 med store og vidtløftige Bilag. At Forhandlingerne som Følge deraf kan trække i Langdrag, kan sikkert ikke forundre nogen. Smidlertid er Finanslovsforlaget kommet forholdsvis tidligt til os i Aar trods det store Arbejdsstof og trods det Uheld, Folketinget har haft. Sær

i Sammenligning med tidligere Aar er det endog meget tidligt. I 1875 — jeg springer tilbage for at vise, at i tidligere Tider har man ikke været hurtigere — blev Finansloven først behandlet i Landstinget den 22de Marts, 1884—85, altsaa 10 Aar efter, vedtog Folketinget Finansloven den 9de Marts — altsaa noget senere end i Aar, da den vedtoges den 2den Marts — og Landstinget behandlede den første Gang den 12te Marts. I 1887—88 kom den nogle Dage før, idet Landstinget havde Loven til Behandling allerede den 2den Marts; det var i det Aar, da Forslaget gennemgik alle Stadier, og da vi havde de bekendte Paasteforhandlinger. I 1889—90 fik vi den først den 30te Marts, hvad dette Ting tog saa fortrydeligt op, at det sagde, at det ikke havde Tid til at behandle den, og vedtog en Beslutning eller en motiveret Dagsorden. Man ser altsaa, at i Sammenligning med de foregaaende Aar, endogsaa temmelig langt tilbage, er Forslaget kommen ret tidligt her op; men dermed vil jeg ikke udtale, at jeg ikke kunde ønske det endnu tidligere. Ganske vist mener jeg, at Landstinget ikke kan forlange den samme Tid, som Folketinget har, naar det staar i Grundloven, at Forslaget behandles først i Folketinget, og naar Sædbanen har udviklet sig og nødvendigt har maattet udvikle sig saaledes, at alle Enkeltheder med Bilag gennemgaa af Folketinget; men da alle disse Ting have funnet følge Forhandlingerne, vilde det have været temmelig meningsløst — og det har dette Ting heller ikke forsøgt paa — at gennemgaa de samme Enkeltheder, om hvilke der er truffet Overenskomst mellem den høje Regering og det høje Folketing. Der kan derfor ikke nogen Sinde blive Tale om, at dette Ting kan faa en lige saa lang Tid, og det behøver det heller ikke, til en i det enkelte gaaende Behandling, som Folketinget allerede har undergivet Forslaget.

Det at Forslaget er kommet saa tidligt herop i Aar trods Forhindringer, trods Vædringer og trods Mængden af Arbejdsstoffet, turde være en Grund til at antage, at det er Folketingets alvorlige Mening i Aar, at Forslaget skal gennemgaa alle Stadier for at om mulig Tingene kunne enes. Hvorvidt der er nogen Mulighed for, at Rigsdagen i det hele kan blive enig om at vedtage en Finanslov ved at føre den gennem alle Stadier, skal jeg ikke lige saa lidt som den ærede kongevalgte Landstingsmand have nogen Mening om. Den Mulighed er ikke udelukket i Genhold til, hvad der tidligere er sket, at den kan komme til at gennemløbe alle Stadier,